

URAMBÁTYÁM

XVIII. kötet.

Budapest, 1903 június 28-án

26. szám.

A rengelegben.

Köröttem csend... csak néha-néha,
Ha erre leng a lanyha szél,
Üdvözli titkos suttogással
Megannyi apró tölgylevél.

Oly hűvös van e félhomályban,
Pedig mi forró most a nyár,
A nap sugára fél bizonynyal,
Hogy megfagy itt, ha erre jár.

Betyárok jártak hajdan erre,
Rablók tanyája volt e hely,
De jött a vég, a szörnyűséges
S nagy gyorsan irtá őket el.

Gondolkozom, a multat járva,
De fölver némi lassu zaj,
A bokor zörren a közelben,
És meg-megcsördül az avar.

Figyelve, némán arra nézek:
Rabló-világ van most is itt!
... Egy nyalka ifju fosztogatja
Egy szép leányka ajkait!

Árkosi Ödön.

A KI BOLDOGTALAN.

Rendkívül érdekes kánikulai történet.

A Kelvirág-utczában lakom — vaj nélkül. Már t. i. az utca van vaj nélkül, nekem, mint a közmondás mondja, a fejemen van egy kis vaj, a mit azonban nem viszek a napra.

Mikor a Kelvirág-utczába költözödtem, egy hétig abban a tévhitben éltem, hogy utczámnak egyedüli nevezetessége zsákszerű mivolta, a mennyiben csak egy vége volt, s így előnyösen különbözött a bottól.

Egy hét mulva azonban megdöbbentő fölfedezést tettem.

Velem szemben egy kised kocsma ajtajából szűrődött ki minden este halvány világosság egész éjjel 12 óráig. Akkor becsukták az ivodalmi intézetet. Ezt megelőzőleg azonban, egy dult arcú, halvány férfi botorkált le a három lépcsőfokon, imbolygó testtartással. Mikor az utolsó lépcsőre jutott, kinyitotta vastag ajkait, s kebléből keserves hangok törtek elő:

«Boldogtalan csak én vagyok egyedül!»...

A hosszan elnyújtott daldalam egy irtalmatlan gégefazszoletben ért véget s az éj sötét lovagja némán folytatta tovább utját a néma éjszakában.

Ez az éjféli jelenet ismétlődött másnap, harmadnap es mindennap. És egy nap úgy, mint a másikon, matematikai pontossággal azonos módon. És a levegőt mindig csak annak az egy sornak vibráló hangjai reszkettették meg:

«Boldogtalan csak én vagyok egyedül!»...

Legföljebb az adott némi változatosságot, hogy egyszer a «boldogtalan», másszor az «egyedül» szóra esett nagyobb hangsúly.

Kezdetben föltűnt a dolog, később bosszantott, aztán megszoktam, s addig el sem tudtam aludni, míg meg nem hallgattam a panaszos áriát:

«Boldogtalan csak én vagyok egyedül!»...

Egy hónap mulva, Lombroso olvasása közben, iszonyu filozófiai és pszichológiai szomjuság vett erőt rajtam, hogy ennek a rejtélyes dalnoknak a lelkébe pillantassak, s megtudjam a valót.

Lombroso utmutatása szerint megkezdtem logikus töprengésemet. Miért jár minden este kocsmába? Miért megy haza mindig becsukáskor? Miért éneklí azt az egy mélabus sort? s miért hangsúlyozza egyszer a «boldogtalan», másszor az «egyedül» szót?

Ezek a kérdések valósággal izgattak, s hogy sikeresen megfelelhessenek rájuk, elkövettem minden lehetőt. Megtudtam a rejtélyes férfiuról, hogy mikor született? milyenek voltak a neveltetési körülményei? ki volt első

szereleme? nős-e? milyen a lélegzetvétele? ütérése? — szóval a legnagyobb előnyomozást megindítottam, s nincs az a német tudós, a melyik nagyobb alaposágot fejtett volna valaha ki.

Ekkor aztán áttettem hadiszállásomat a kocsmába. És beláttam, hogy ezt már hamarabb meg kellett volna tennem, s minden előnyomozat kárba veszett fáradság volt. A kocsmában ugyanis a rejtélyes vendegen kívül soha senki sem volt, mint a kocsmárosné, egy kövér asszony és a leánya, egy kövér hajadon.

Az első este világos lett előttem minden. A rejtélyes ur szerelmes vala melyikbe, még pedig boldogtalanul.

Három nap mulva kisütöttem, hogy szerelmének tárgya senki más, mint a kocsmárosné. Negyednapra

föladtam ezt a véleményt, s meg voltam győződve, hogy szívét csupán a lány bírja. Egy hét mulva azonban olyasmit vettem észre, mintha keblét kettős szerelem vihara szántotta volna föl, s boldogtalanságának főoka épen az a kínos kétely lenne, a mely nem engedi, hogy egyiknek keblére borulva, feledni tudná a másikat.

Tíz nap mulva pszichológiai izgalmam a legfőbb fokra hágott. Elhatároztam, hogy a rejtélyes dalnokot követem és megszólítom. Hadd tudjam meg végre az igazat! Pont tizenkét óra volt, mikor szobámba behallatszott:

«Boldogtalan csak én vagyok egyedül!»...

Utána rohantam s megszólítottam.

— Uram! Én ismerem önnek az egész biográfiáját.

Őnt Frommer Félixnek hívják, 45 éves, nőtlen, büntetlen előéletű kefekötő, lakik a Mesterinas-utca 42-ik sz. ház első emeletén, ajtó 16. Reggel 6 órakor ébred, jobb lábbal kel ki, szereti a főzeléket, ki nem állhatja a vizet, a tyukszemére flastromot ragaszt, családja 48-ban elveszítette a nemességét... stb. stb. Láthatja, hogy kitűnően vagyok informálva, csak egy kérdésre nem tudok biztos választ adni: miért éneklí ön minden éjjel 12 órakor ezt az egy sort:

«Boldogtalan csak én vagyok egyedül?!»

A rejtélyes dalnok rettentő bután mosolygott.

— Vallja be — folytattam — hogy szerelmes. Szereti

a kocsmárosnét? Vagy a lányát? Vagy mind a kettőt? — A rejtélyes dalnok még butábban mosolygott és megszólalt.

— Szeretem? Nem én! Boldogtalanságom egyedüli oka, hogy a korcsmát 12 órakor már bezárják. Én pedig kefekötő vagyok s ez a korai záróra rendkívül érzékenyen érint!...

Hazamenet dühösen földhöz vágtam Lombrosot, s azóta mindig éjjel után megyek haza, hogy ne halljam ezt a bánatos dalt:

«Boldogtalan csak én vagyok egyedül!»...

Exi Lexi.

Bohémek.

I. festő: De mester! Hiszen neked már egyebed sincs, mint zálogcédzulád!

II. festő: Barátom! A mai szűkös világban legjobb, ha az ember mindenét — értékpapirokba fekteti!

Modern.

— Nem dicsekvés, de mondhatom, hogy az én leányom igen művelt! Otthon van a német nyelvben, otthon van a francziában, otthon van a festészetben...

— És mikor van *ittthon*?

— Itthon, bizony nagyon ritkán van szegényke!

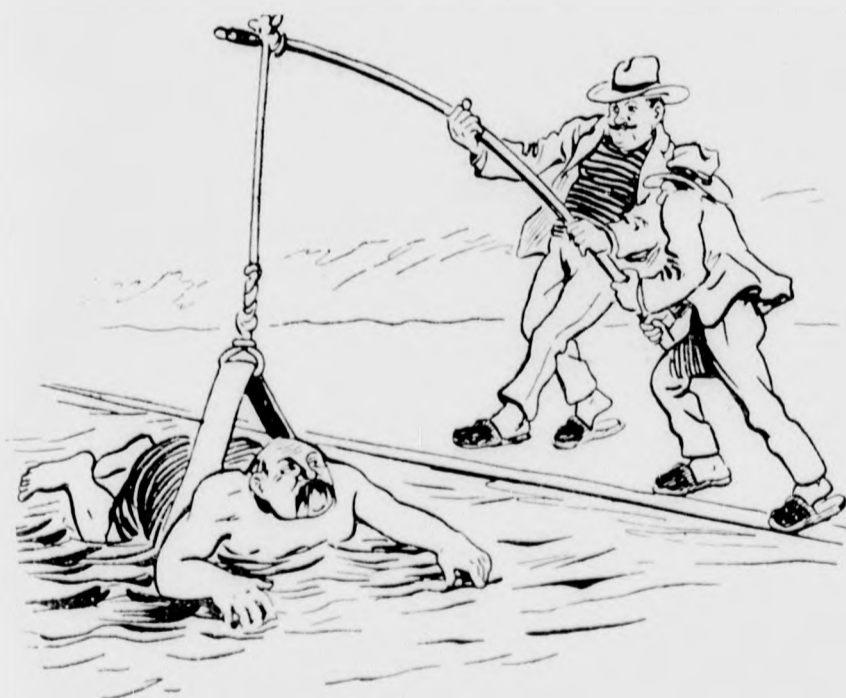
Nagy zavarban.

Tanár: Mit csinál a kedves felesége?

Ügyvéd: Én nem vagyok házas, tanár ur!

Tanár (zavarban): Ej! persze! most már emlékszem: az ön felesége még *hajadon*!

Könnyű leczke.

Hogy tanítják Szuszogi Mátyást uszni a Császárfürdőben.

Fogorvosnál.

Hölgy: Megengedik az urak, hogy előbb bemenjek, röviden fogok végezni!

Ur: Óh! kérem, nekünk úgy sem fáj a fogunk a — doktor urra! Mi csak ugynevezett «reklám-páciensek» vagyunk!

Törvény és esély.

Hölgy (kissé idült és kaczer): Igazán nem tudom, mi a különbség a természet törvénye és a véletlen között.

Tanár (nőgyűlölő): Mindjárt megmondom én! Az például, hogy nagysád férjet keres, természet törvénye, az pedig, hogy talál — *véletlen*!

Érthető.

— Kihez szeretnél te férjhez menni, Lenke?

— Egy távirászhoz! Az minden ujságot legelőször tud meg!

Ez is alibi.

I. csirkefogó: Ugy bizony, kedves Tónikám! ha nem tudsz alibit igazolni, a sonkalopásért elítélnék!

II. csirkefogó: Csakhogy tudok ám!

I. csirkefogó: Ugyan!? Hát hol voltál?

II. csirkefogó: Mélykuton voltam, a plébánián, a honnan egy — *malacgot loptam!*

Nagyapai örömek.

Nagyapa: Hopp! hopp! Lovagol a Petike!... Hogy tetszik, kis lurkó?

Peti: Mintha czat *idazi czaczin* szamaladolnét!

Ez is vigasz.

Urnő (a szobalányhoz): Miért sir Julesa?

Szobalány: Már hogyne sirnék, mikor a szüleim nem engedik meg, hogy a Jóska elvegyen!

Urnő: Sohse sirjon azért! Majd csak *kap a Jóska más asszonyt* is!

Mézeshetekben.

— Ah! már megérkeztek a nászutról? Nos, mi tetszett nagyságos asszonyomnak Velenczében legjobban?

— A — *férjem!*

Ez is igazolás.

Postamester: Mivel tudja igazolni a személyazonosságát?

Utazó: Itt van a fényképem.

Postamester (megnézi): Valóban, *ez ön*, tessék a pénzeslevél!

A forrás.

A jogászfiu kénytelen szint vallani: bizony sok adósság hátrahagyásával jött el a szép Budapestről, s hogy meggyónt, penitencziaként nagy dorgatóriumot kap a papától.

— Bocsáss meg még most az egyszer, apám — fogadkozik — nem teszem többé; ígérem, hogy te lész mindenkor a bő forrás, melyből nemes eszméket és férfias elhatározásokat fogok meríteni:

— Jegyezd meg magadnak — mondja a gyanuval eltelt apa — hogy a *forrás minden tekintetben végkép kimerült.*

Mivel méri.

— A kasznáréknál remek névnapot tartottak.

— Hagyja el, komám uram. Még éjfél után se volt senki se berugva!

A furfangos paraszt.

Mihály gazda beállit az ügyvédhez, s hosszan elbeszéli az esetet. A végén megkérdezi:

— Na, ügyvéd ur, föl vállali? Osztán gondózza, hogy mögnyerjük?

— Fölvállalom hát, aztán meg is nyerjük.

— De biztos benne, hogy mögnyeri?

— Jót állok érte!

— No hát akkó nem pörösködök, mert az előbb *az ellenfelem esetit mondtam* ám el!

Megadta neki.

— Gyönyörű borjuja lett a Riskának!

— Mindig mondtam én, hogy az a Riska nem fog szégyent hozni a kigyelmed familiájára!

Megfelelt.

— Mondd csak fiacskám, hány foga van az embernek?

— Egy szájra való!

Városi nevelés.

Fiatal asszony: Jesszusom! hát maga eleven halat hozott ebédre, Marcsa? Ki mer abba beleharapni?

— *Marcsa:* Hát a naessága a kimult halat venné meg? Na hiszen az lenne a jó falat! sohse tessék attól félni, hogy ficzkándozik! Majd ha az asztalra kerül, nem ő harap, de őtet harapik.

Másnapra aztán így szól a fiatal asszony:

— A hal nagyon jó volt, de ma vegyen nyulat Marcsa; a nagyságos ur vadpecsenyét óhajt ebédre; de vigyázzon kérem, hogy friss legyen! hogy *jól ficzkándozzon!*

Azok az idegen szók.

Ha van az embernek svádája, mért ne lehetne nimbusa is.

A kir. zálogházak egyik öreg «ingó becs mestere» nem ismeri az idegen szavak jelentőségét. Dévajkodik is néha az ujjab nemzedék vele. Egy alkalommal az egyik ifju tisztviselő így szól hozzá:

— Hiszen bátyám, én csak a *nimbusát* akarom magának emelni.

Körülnéz az öreg, kitől tudhatná meg, hogy mi az a nimbus, s egy fiatal embert meg is kérdez, a ki halkán sugja: «a nimbus az egy szalmával kitömött ló».

Az öregnek sem kell több, az ő nimbusát emelni akaró felé fordul s dühösen vágja ki:

— Nimbus a maga öreg apja.

Borzasztó vég.

— Hallotta kigyelmed, a Fekete Balázs belefulladt a Dunába.

— Szerencsétlen ember, pedig hogy utálta a vizet! Mindig is mondta, hogy borzasztó halállal fog kimulni!

Fény árnya.

Nő: Gyerünk öregem aludni.

Férj: Várj, csak gyertyát gyujtok.

Nő (meglátva az árnyékot): *Minek árulod el magadat, öregem?* ...

Ha a szem a lélek tükre, akkor az orrot bátran nevezhetjük — *gégetükörnek!*

★

A pofon legtöbbször szóváltásnak a *vége*, s párbajnak a *kezdeté*.

★

Különös, hogy épen azok szeretnének legtovább élni, a kik egész életüket semmittevással — ütik *agyon!*

★

Ahhoz is némi *bátorság* kell, hogy valaki — *gyáva* legyen!

★

Ha gágognak is a ludak, nincs mindig a kapitolium veszélyben!

★

Az első szerelem — *diadal*, a többi *epizód*, az utolsó — *katasztrófa!*

Fényes eredmény.

— A mint már mondtam, iparkodni, dolgozni kell, akkor aztán minden megjön. Lásd, mikor én ezelőtt 10 esztendővel idejöttem, rongyokban jártam, s nem volt egy betevő falatom! És most — *az adósságom föl-rüg 10.000 koronára!*

Különös.

A tartalékos hadnagy bemutatkozik az ezredesnek.

Ezredes: Van fivére?

Hadnagy: Igenis, ezredes ur! *egy!*

Ezredes: Különös! Multkor beszéltem a *nővérével*, s az azt mondotta, hogy *két fivére* van!

Előrelátó.

Orvos: Na Varga, elhozta a czipő-számlát? Adja ide, kifizetem!

Varga: Tessék, doktor ur! Hanem tessék mindjárt irni valami orvosságot gyomorrontás ellen, s huzza le az árát!

Orvos: Hát rossz a gyomra?

Varga: Most nem! hanem tetszik tudni: jövő héten lesz a — *nevem napja!*

Részvét.

Szájjasné: Hejh! A szerencsétlenség csak sohase jár magába!

Hájjasné: Hogy-hogy?

Szájjasné: Hát annak a szegény Jójárt-nénak is nem egy napon pusztult el az ura mög a kutyája!

Hájjasné: Né mondja! Ismertem mind a kettőt, a kutyája szörnyen okos jószág volt!...

Éjjel.

*Nagy lassan ring kis csolnakom,
Alattam víz, fölöttem ég,
Melyről a hold, a vén kujon,
Vigan nevet, vigyorg le rég.*

*Vajh, mit nevet? ... Ahá, igen,
— Hogy eddig ezt nem láttam át!
A csendes tó nagy tükriben,
Meggillantá önönmagát.*

*S nem sejtve azt, hogy ő legyen,
Günyyal vigyorg: «Ni, mily fura!
Vajh ki lehet ott messze lenn
Az a pufók, vad figura?!» ...*

Árkosi Ödön.

Furesa nevek.

— Te, ki az a három szép lány ott a padon?

— A szélső *Niczky* Margit, a középső *Beniczky* Margit, az innenső...

— Ne is mondd! Tudom már: «*Ejnyc-beniczky*» Margit!

A szórakozott tanár.

— Mit tesz az: *suum cuique*?

— Mindenkinnek a magáét!

— Helyes! *Suum* = mindenkinnek, *cuique* = a magáét!...

Nagy mondás.

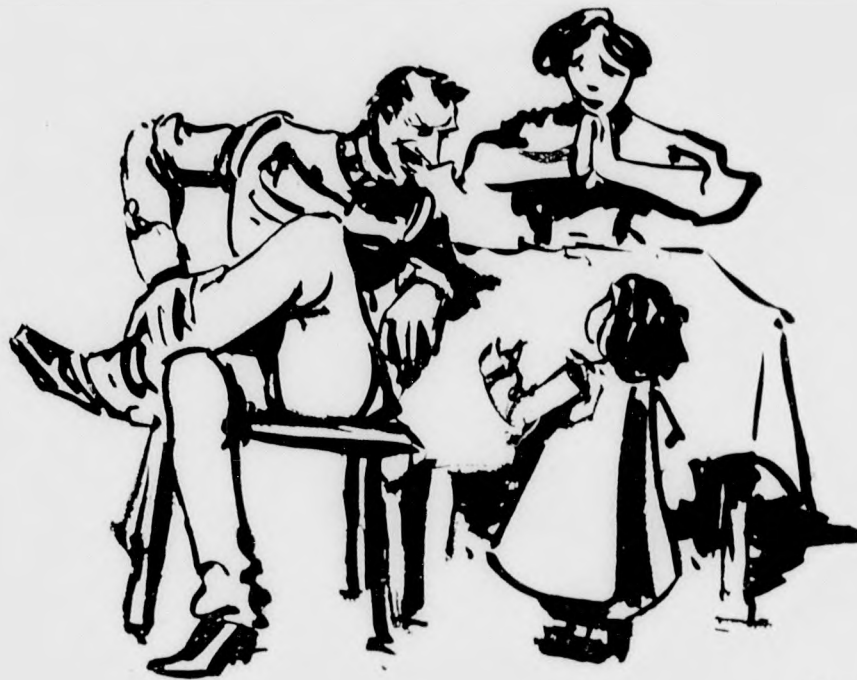
Hadnagy: Na, nézzétek csak azt a bundást! Hát nem olyan buta pózával áll a sorban, mintha az egész ezred ostobaságát — *kibérelte volna?!...*

Anyai örökség.

— Hanem, hogy van az, hogy ilyen vén csont létedre még mindig nem növesztesz szakállt?

— Ezt a szokást az édes anyámtól örököltem!

A milyen a példa.

Nellike (5 éves): Papa! A *Továts Dizinet* új talapja van.

Papa: Hát aztán?

Nellike: Hát ha nem vesz netem isz, attol én — *elájulot!*

Kétségbeejtő helyzet.

Abszi: Na tessék! Ma este a római jogot akartam tanulni s kívül, hogy sem *petroleumom*, sem egy *hunczut* vasam nincsen! Már most mit csináljak? Kénytelen vagyok a római jogot *eladni*, hogy *petróleumot* vehessek! (Később, mikor a római jogot már elhelyezte): Most már van pénzem, de nincs római jogom! Mi az ördögnek hát akkor a *petroleum?!...* Gyerünk a *Hunniába!*...

Mégfordítva.

Abszi: Hallom, hogy az édes atyád díjat nyert egy tudományos munkájával?!

Muki (szerényen mosolyogva): Igen! Az én öregem *sok örömet* szerez nekem!

Ismeri a viszonyokat.

Fiatal özvegy (a ki 3 árvájával nagyon szűkös viszonyok közt él): Gyerekek! ha ti folyton rosszkodtok, hozok nektek egy gonosz mostoha papát!

Károlyka (7 éves): Ahhoz mi szegények vagyunk!

Megzavart öröm.

A kis Petinek az volt a legfőbb vágya, hogy ő valaha *kocsis* lesz! Egyszer aztán huszárokat látott elmasirozni a ház előtt s ragyogó arccal rohan be:

— Papa, mama! Huszár leszek, huszár!... Itt aztán hirtelen megállt, s keserves sírásba törve ki, szinte fuldokolta:

— De hát... akkor... *ki lesz kocsis?!...*

Könnyen segít magán.

Koldus: Kérek egy pár fillér alamizsnát!

Ur: Persze, hogy aztán pálinkát vehessen rajta!

Koldus: Tessék adni egy koronát, akkor aztán *bort* fogok inni!

Ez is ok.

Biró: Tehát ön el akar válni a férjétől! Milyen okot tud fölhozni?

Menjecske: Hát tetszik tudni, *most megint jól férjhez tudnék menni!*

A szokás hatalma.

Szájasné: Hogy van az szomszédasszony lelkem, hogy maga mindig úgy beszél az uráról, mint «megboldogult», pedig a lelkem szomszéd ur ugyancsak jó egészségben van.

Hájasné (negyedszer ment férjhez): Tudja szomszédasszony, a *megboldogult* szóhoz egészen hozzászoktam a *három első uram* után!

Mai gyermek.

Jóska (8 éves): Papa! te most megvertél engem s én ezt tűrni voltam kénytelen! De esküszöm neked, hogy ezt kegyetlenül meg fogom bosszulni az — *unokáidon!*

Rábeszélés.

Pinczér (a pályaudvari étteremben): A vonat Nagyváradra félóra múlva indul.

Utazó: De én Pozsonyba akarok menni, nem Nagyváradra!

Pinczér: A pozsonyi vonat már elindult. (Rábeszélő hangon): Tessék Nagyváradra menni, *ott olcsóbb az élet!*

Lehetetlen.

Feleség: Sándor! ugy-e, ma a tanácsos temetésére el fogsz menni?

Férj (orvos): Hova gondolsz, édesem!? Szép kis multság volna, ha én *minden* betegem temetésére elmennék! Hol vennék *annyi* időt?...

A bűvös szer.

I.

— Most melyik a hajnövesztő és melyik a cipő-lakk?

II.

— Oh, szörnyőség! fölcséréltem az üvegeket!

Szó szerint.

Ficsur: Ná, tudja nagysád, hogy nekem milyen diádálaim voltak a hölgyeknél, az hihetetlen!

Hölgy: Nem is hiszem!

Pontos lakezim.

Bíró: Hol lakik?

I. csibész: A városligetben egy fa alatt!

Bíró (a másik vádlotthoz): És ön?

II. csibész: Én kérem épen szemközt a kollégámmal!

Nem ijed meg.

Szabó: És most utoljára szólitom föl, hogy a számlát fizesse ki!

Adós: *Utoljára?!...* Na látja, ez szép öntől, hogy végre-valahára fölhagy azzal az örökös üldözéssel!

Arany-por.**I.**

A költői *Theória* czéloz
Jobbra, balra, fölé és alája,
De — prózai *Gyakorlat* a mester
Ki a szöveget a fején találja.

II.

Fegyver a bók; szeretetreméltó
Modorba, ki ily fegyvert merit,
Az vele sok iriggy ellenséget
Rabbá ejt és lábához terit.

III.

Ha mosolygó népszerűség
Kaczérkodik teveled,
Vigyázz! — a csalódás magvát
Már lelkedben viseled.

Bor—Bál.**Alapos támogatás.**

— Nos és az ön gazdag bátyja nem támogatja valamivel?

— Az? Attól, kérem, én egyszer kaptam életemben valamit, még kis gyermek koromban, egyszer egy — *pofont!*

Az eskü.

A hivatalfőnök távoli rokona eskütételre jelenik meg.

Főnök: Mondd utánam, a mit fölolvastok: Én!

Az ifju: Én.

Főnök: Mondd a nevedet!

Az ifju: Mondd a nevedet!

Főnök: Szamár! a neved!

Az ifju: Szamár a neved!

Mindig ugyanaz.

Ifju (törvényszéki elnök fia): Atyám, én megnősülök! Elveszem a Fekete Annuskát!

Apa: Ugy, ugy! Nos és mit tudsz *mentségedül* fölhozni?...

Visszafordított frázis.

Kérő: Uram, szeretem a leányát s kérem a kezét!

Apa (gunyosan): Hm! szereti?

Kérő: Imádom! *Nélküle* nem tudok élni!

Apa (tösvény és gazdag): Elhiszem! De lássa, ha magányosan sem tud *megélni* a jövedelméből, hogy gondolhat a házasságra!?

Müértő.

— De mit játszik a kedves leánya oly gyorsan a zongorán?

— Hja, kedvesem, ezt nagyon gyorsan kell játszani, ez egy — *ripsz-rapsz-ódia!*

Előkelő.

Vendég (henczegve): Garçon! Parlez vous francais?

Pinczér: Oui monsieur!

Vendég (szeliden): Akkor — hozzon kérem még egy fröcscsöt!

Nem hiszi.

— Tudod, édes férjem, nekem — *elállt a szavam!*

— *Lehetetlen!*

Fogós kérdés.

— Én csak annyit mondhatok, édes Málicsikám, hogy *örökké* foglak szeretni!

— Mondd őszintén Rudi, hány esztendő tenálad az *örökkévalóság?*...

Tréfás rejtvény.

A mult számban közölt tréfás rejtvény megfejtése:

Költemény.

M. M. Bpest. Erről a számról már lekéstek, de fölhasználjuk valamennyit. Kérünk máskor is szíves bekukkantást!

N. Sajnáljuk a bajokat s köszönjük az apróságokat. Egy híjján mind jön, s reméljük, hogy Szatymazon bővebben csurog a homoki vesszőről a humor nedűje!

M. Ö. Szegárd. Köszönet! Sikerült! Az aranyakat küldjük, vagy várjunk vele, míg több lesz? — A névmagyarosítás elengedhetetlen föltétele Urambátyám további nyájas barátságának! A kinek a kabátja magyar, az már csak megteheti, hogy a gomb se legyen nimet rajta! Üdv!

Fánesika. Esztergom. A Franklin-Társulat kiadásában jelent meg egy kis könyv, a címe: *Homokba írt mesék*, a szerzője: *Nógrády László*. Ha kedves olvasmányt keres, ezt melegen ajánljuk! Azt a homokot, a melybe ezek a mesék vannak írva, nem lehet egykönnyen elfujni, mert a szerző természetimádása, poétikus érzése, szárnyaló stílusa erősen a lelkünkhöz köti az ő dédelgetett témáit, keresetlen, szívből fakadó hangulatait. S az egész bájos kis könyv ára: 1 kor. 20 fillér. Ennyit még a magyar irodalomért is lehet áldozni!

Ez is, az is. Buda. Nem volt Urambátyám idehaza, azért késett egy kicsit az *érdemleges* válasz! A lapot miért nem kapjuk? A kilátásba helyezett apróságokra s állandó munkásságára számítunk!

Tennisz. «A világosi czimbalmos első akkordjainál a kritika lerakta fegyverét, hogy az elismerés pálmájával hódoljon a kitünő művésznőnek, a ki *egészséges* hangokat tudna kicsalni a legelvetemültebb *sanatóriumi* zongorából is!» ... Elég! az istenért! ha ön még egyszer ilyen «adomaszerű szemelvényt» küld be, sanatóriumba kerülünk mi is önnel együtt!

Istenhegyi ut. Per amorem dei! Hogy küldjük mi most vissza a felét, mikor a papirosnak mind a két felét teleírta, s a kiválasztottak is mind a két oldalon vannak! A többi kopertába tettük és utnak bocsátottuk. Jövőre azon-

ban: a papirosnak csak az egyik oldalán tessék viccezeket elkövetni!

T. Pista. Nagykőrös. A czimszalagon gyöngéd, de érthető czélzás olvasható! Üdv!

Előfizetési fölhívás.

Mélyen tisztelt Publikum!

Bumm!

Megütjük a nagy dobot, mert kezdődik a második félesztendő, vagy ha úgy tetszik: a harmadik évnegyed!

A mi lapunk unikum!

Bumm!

Az egyetlen magyar társadalmi és családi élelzap, mely nem politizál, sohasem izléstelen, sohasem sértő, sohasem szemérmetlen!

De van benne sok pompás kép, humor és komikum!

Bumm!

Tessék előfizetni!

Egy negyedévre..... 4 korona.

A kiadóhivatal.

Magyar királyi államvasutak.

77964/903. sz.-hoz.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága a jövő 1904. évben esetleg 3 éven át szükséges aczél- és vasnemü-anyagok szállításának biztosítását óhajtván, ez iránt nyilvános pályázatot hirdet.

Az ajánlatok legkésőbb f. évi július hó 9-én, déli 12 óraig heterjesztendők, a bánatpénz pedig f. évi július hó 9-én déli 12 óraig beküldendő.

A pályázatra vonatkozó részletezett föltételek, a mennyiségek, ugyszintén a különleges szállítási föltételek a magy. kir. államvasutak anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál (Budapest, Andrassy-ut 73.) megtekinthetők.

Budapest, 1903 junius hóban. *Az igazgatóság.*

Vérgyógyítás (hemopatia). Ezen új, eredeti gyógymód rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva *köszvény, asthma, szív-, vese-, gyomor-, bél- és hólyagbántalmakban, súlyos ideg- vér- és bőrbajokban.* Biztos védelem szélhűdés és elmezavar ellen. 15 év óta ki lett próbálva és most évente száz meg száz teljes gyógyulással számol be. E gyógymód megalapítójának és egyedüli képviselőjének, *dr. Kovács J.* egyet. orvostanárnak (hemopata) rendelőintézete van: *Budapest, V., Váci körut 18. szám a.* Rendelés naponta 9—1-ig és 3—6-ig. Díjazott levélre válaszol. Betegeket intézetén kívül is kezel. — Nehéz betegeknek legbiztosabb gyógymódja.

25%-kal olcsóbb, mint bárhol!

BUTOR

Elegáns és szigoruan szolidan kidolgozott szalon-, hájo-, étkező-, uri- és leányszoba-berendezések a legutolsó divatu faconban allandoan és meglepő nagy választékban készen raktáron vannak. Szétküldés az ország minden részébe jótállás mellett.

Szabó Ferencz és Társa

mindennemű divatos lakásberendezések raktára,

Budapest, Kerepesi-ut 12. szám

(Sip-utca sarkán).

(Kérjük a címre pontosan figyelni.)

Alapított

1863. évben.

Első leánykiházasítási egyesület

m. sz.

Leány- és fiubiztosító intézet.

BUDAPESTEN

VI. ker., Teréz-körut 40. sz.

Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek biztosítására. Változatlanul megállapított havi díjtételek. Azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és felvilágosítással szolgál az intézet.

BUTOR

részletfizetésre,

vagy meghatározott időre szolid árak és legkedvezőbb fizetési feltételek mellett. — Fölvilágosítással szolgál: —

VARGA IGNÁCZ

hitelfőnök

BUDAPEST IV., Koronaherceg-u. 2. (Kigyó-tér sarkán), butor-raktárban. ≈

A legújabb árjegyzéket több mint 457 képpel 25 krajczárnak bélyegben való beküldése ellenében franko küldjük

BUDAPESTI VILLAMOS VÁROSI VASUT RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.

HIRDETÉS.

A budapesti villamos városi vasut részvénytársaság folyó 1903. évi április hó 20-án tartott XII-ik rendes közgyűlése által a társaság igazgatóságának adott felhatalmazás és kereskedelemügyi m. kir. Miniszter ur ő Nagyméltóságának fojyó évi június hó 16-án 32.348. sz. a. kelt magas engedélye alapján ezennel közhirre tétetik, hogy a társaság 12 millió koronányi alaptőkéje 14 millió koronára fölemel tetik, mely célból 2 millió korona névértékű 10.000 drb új részvény kerül kibocsátásra a következő módozatok szerint:

1. Kibocsátatik 10.000 darab 200 korona névértékű, az 1904. évi osztalékról szóló szeivényekkel ellátott részvény 265 korona árfolyamon, mely részvények az 1904-ik üzletévtől kezdve vesznek részt a társaság nyereségében.

2. A régi részvényesek elővételi joga olykép biztosittatik, hogy minden hat régi részvény, illetőleg élvezeti jegy birtoka egy 265 korona árfolyamu új részvény átvételére jogosit.

3. Az elővételi jog gyakorlása 1903. évi június hó 22-től bezárólag június hó 30-ig az Angol-Osztrák-Bank budapesti fióktelepének pénztáránál (V., Fűrdő-utca 6. földszint) d. e. 9—12 óráig bejelentendő. Azok a részvényesek, kik ezt az elővételi jogot érvényesíteni kívánják, felhivatnak, hogy részvényeiket, illetőleg élvezeti jegyeiket a fenti határidőn belül a jelzett helyen kettős jegyzék mellett — melyek ugyanott díjmentesen adatnak ki — bemutassák és minden új részvényért 265 koronát, a 200 korona névérték után megtérítendő és az átvétel napjától 1903. évi december hó 31-ig számítandó 5%-os folyó kamat levonásával lefizessenek. A régi részvények, illetőleg élvezeti jegyek az elővételi jog gyakorlását kitüntető lebélyegzés után azonnal visszaadotnak és az új részvények is azonnal kiszolgáltotnak.

Részjegyek nem adatnak ki.

4. Részvényesek, kik részvényeiket, illetőleg élvezeti jegyeiket a jelzett határidőn belül be nem mutatják, elővételi joguktól elesnek és azt később nem gyakorolhatják.

Budapesten, 1903. évi június hó 18-án.

A budapesti villamos városi vasut részvénytársaság igazgatósága.

Hirdetések

e lap részére csakis a hirdetési fölvételi irodában

Tenczer Gyula

☞☞☞ BUDAPEST ☞☞☞

IV., Szervita-tér 8. sz.

— vétetnek föl —

A szépség titka.

Hölgyek százezrei szépségüket, gyengéd, finom, üde arcbőrüket és bárszonyfinom kezeiket csakis az egyetlen tökéletesen ártalmatlan, eddig fölülmulhatlan, világhírű párizsi, valódi dr. LEJOSSE-féle

RAVISSANTE-szépítő különlegességeknél köszönhetik.

A valódi párizsi dr. Lejosse-féle RAVISSANTE-szépítő nappali használatra való: 2 percz alatt minden arcot gyönyörű széppé varázsolja. Használatra rendkívül egyszerű, az arcon föl nem ismerhető.

Nagy eredeti üveg ára (dobozban) 5 kor.

Kisebb üveg (dobozban) 3 kor.

Három színárnyalatban: szőkéknek: fehér vagy rózsaszínű.

Barnáknak: Rachel (sárgás-testszínű).

A valódi párizsi CREME-RAVISSANTE

az arcbőr és kezek puhítására, finomítására alkalmaztatik. Elegáns porcellán tegely ára 2 korona. Fölülmulhatlanul van elismerve évtizedek óta a párizsi, valódi

dr. LEJOSSE-féle POUDRE-RAVISSANTE,

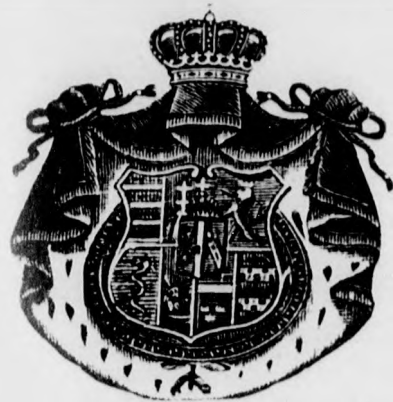
mely finomságra, kellemes illatra nézve minden más arcport fölülmul.

Ugyanazon 3 színárnyalatban kapható 2 koronás és 1 kor. 50 filléres eredeti dobozokban. A legelőkelőbb hölgyek, művésznők kedvencei.

Ezek, valamint a legfinomabb párizsi, valódi dr. Lejosse-féle RAVISSANTE szappan a hölgyvilág pipere-asztalán nem hiányozhatnak. Hatásuk meglepő. A RAVISSANTE-szappan pompás illatu, tartós. Darabja 1 kor. A kik egyszer megpróbálták, nem használnak mást, mint e künő, ezerszeresen jóknak bizonyult szépítő különlegességeket.

Már vannak értéktelen utánzatok is. — Méltóztassék a dr. LEJOSSE névre ügyelni és mindig határozottan e párizsi különlegességeket kérni.

Magyarországi főraktár BUDAPESTEN: Török József és Török Sándor urak gyógyszerártaiban, Kochmeister Frigyes, Thallmayer és Seitz, Neruda Nándor, Molnár és Moser urak drogueriában, Vértessy Sándor m. kir. udv. illatszerésznel, Lueff Sándor illatszerártaiban.

Ő császári és királyi Fensége József
főherczeg udvari szállítói
és szerb királyi udvari szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és fölszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs-
és főtisztéknek, önkénteseknek, vasuti és
postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi
erdésztisztéknek és erdőőröknek, csendőr-
ségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügy-
őröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint
minden egyenruhát viselő testületnek leg-
elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói

Budapest, Sütő-utca 2. szám.

~~~~~ (Szervita-tér sarkán.) ~~~~~

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

Vér-, ideg- és hőrbetegségek

legajánlhatóbb szakorvosa

Dr. CZINCZÁR J.

egyetem. orvostudor, 23 évi kórházi és magán-
gyógyászati tapasztalataival fogva mind eme betegsé-
gek gyógyítása tekintetében alapos, gyors és biz-
tos gyógymódjai által fenti bajokban kiválóan
ajánlható. Ugyiszintén az

IDEGGYENGESÉG

alapos gyógyítását a legsikeresebben végzi.

Rendelő intézet:

Budapest, VII., Károly-körút 5. sz.

I. emelet, bejárat a lépcsőházból.

Rendelés: délelőtti 10-4, és este 6-8 óráig. — Külön
várótermek. — Külön be- és kijárat. — Levelekre azonnal
válaszol. — Gyógyszerről gondoskodik.

A család legjobb szórakoztatója egy Sternberg-fonográf!

Beszél minden nyelven.

Játszsa az összes hangszereket.
Tréfás előadásokat tart.

Bárki megörökítheti vele szeretteinek hangját s
boldog órák emlékét.

Ára 10, 15, 20, 25, 30, 35, 45, 65, 85 frt és feljebb

Sternberg Ármin és testv.

cs. és kir. udv. hangszergyár

Budapest, Kerepesi-út 36. sz.

Képes hangszer-árjegyzék (minden cikkről
külön) ingyen kapható, csak megnevezendő,
hogyanféle hangszerről kívánatlik az árjegyzék.

Vese-, hólyag- és
köszvényes bán-
talmaknál orvosi
szaktekintélyek által
legmelegebben ajánl-
tatik a

BALFI

lithiumos savanyúvíz.

Ára: 25 literes üveg-
gel 8 korona

Megrendelhető:

Balf gyógyfürdő
igazgatóságánál

(Sopron mellett).

Szt.-Lukácsfürdő

gyógyfürdő Budapest Buda

Természetes forró, me-
leg kénes források,
iszapfürdők, iszapboro-
gatások, zuhany-massage, vízgyógyintézet, villanyfényfürdők, gőzfür-
dők, kő- és kádfürdők, gyógyvíz-uszodák. Olcsó és gondos ellátás.
Csusz, köszvény-, ideg-, borbajok stb. felől kimerítő prospectust küld
ingyen a Szt. Lukácsfürdő igazgatósága Budán,

FÉRFIAK ÉS NŐKNEK

legmakacsabb heveny és idült folyásoknál be-
feeszkendezés nélkül a legbiztosabb
gyógyszernek a

„SANID-LABDAC SOK“

bizonyultak. Egy doboz 100 labdac tartalom-
mal és pontos használati utasítással 6 K. Vidékre
utánvétellel mellet diszkrétan küldi a

„Magyar Király“ gyógyszertár

Budapest, V., Marokkói-u. I. (Erzsébet-tér sarok).

Telefon 239.

Telefon 239.

Orvosi vizsgálat nélkül

a külföldön fényesen bevált, saját speciális módszer
szerint, köt megélési-, haláleseti- és gyermek-
biztosításokat az 1844 óta fennálló

„CONSERVATEUR“

életbiztosító részv.-társaság
magyarországi igazgatóság: (igazg. Berényi Imre)

BUDAPEST, Erzsébet-körút 53. sz.

Biztosítási állomány 1901 de-

cember 31-én fres. ... 511,672.973.40

Különböző tartalék ... 248,305.936.03

Fő- és vezérügynökök az ország minden részére keres-
tetnek. — Üzletszerzők fölvetetnek.